

Historia życia Jana Pawła II Histoire de la vie du Jean-Paul II

Dzieciństwo i młodość - L'enfance et jeunesse

Karol Józef Wojtyła urodził się 18 maja 1920 roku w **Wadowicach** jako syn Karola Wojtyły seniora i Emilii z Kaczorowskich. Został ochrzczony 20 czerwca 1920 roku w parafii Ofiarowania NMP w **Wadowicach**. Miał starszego o 14 lat brata Edmunda. Jego siostra Olga zmarła tuż po **urodzeniu**.

Karol Józef Wojtyła, fils de Karol Wojtyła senior et d'Emilia née Kaczorowska, est né le 18 mai 1920 à Wadowice. Il a été baptisé le 20 juin 1920 dans la paroisse de la Présentation de la Bienheureuse Vierge Marie à Wadowice. Il avait un frère, Edmund, de 14 ans son aîné. Sa sœur Olga est décédée peu de temps après sa naissance.

Gdy Karol miał dziewięć lat, zmarła jego matka. Trzy lata później zmarł jego brat Edmund, który był lekarzem i zaraził się od pacjentki szkarlatyną w szpitalu w Bielsku-Białej. Po zdaniu egzaminu maturalnego w 1938 roku, Karol Wojtyła rozpoczął studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim i w związku z tym wraz z ojcem przeprowadził się do Krakowa. Zamieszkał przy ulicy Tynieckiej 10 w dwóch pokojach w suterenie. Filologia polska na Uniwersytecie Jagiellońskim przeżywała wówczas okres swojej świetności, tworząc doskonałe środowisko do rozwoju intelektualnego.

Lorsque Karol avait neuf ans, sa mère est décédée. Trois ans plus tard, son frère Edmund, qui était médecin, mourut en contractant la scarlatine dans un hôpital de Bielsko-Biala. Après avoir réussi son examen de maturité en 1938, Karol Wojtyła a commencé à étudier le polonais à l'Université Jagellonne et a donc déménagé avec son père à Cracovie. Ils habitaient au 10 rue Tyniecka dans deux pièces du sous-sol. La philologie polonaise à l'Université Jagellonne était à son apogée à cette époque, créant un excellent environnement pour le développement intellectuel.

6 września 1939 wojska niemieckie wkroczyły do Krakowa. 6 listopada 1939 roku Niemcy zamknęli Uniwersytet Jagielloński, a profesorów wywieźli do obozu Sachsenhausen. Karol znalazł pracę w Zakładach Chemicznych „Solvay” w Borku Fatęckim. Ciężka praca w kamieniołomach dawała względne bezpieczeństwo, gdyż Niemcy uznawali zakład za potrzebny. Na początku 1941 roku zmarł ojciec Karola. Tę śmierć odczuł on bardzo boleśnie.

Le 6 septembre 1939, l'armée allemande est entrée à Cracovie. Le 6 novembre 1939, les Allemands ont fermé l'Université Jagellonne et les professeurs ont été transportés au camp de Sachsenhausen. Karol a trouvé un emploi dans l'usine chimique "Solvay" où un travail acharné dans les carrières de pierre assurait une sécurité relative, car les Allemands jugeaient l'installation nécessaire. Le père de Karol est décédé au début de 1941. Il a vécu ce deuil très douloureusement.

Kapłaństwo - Sacerdoce

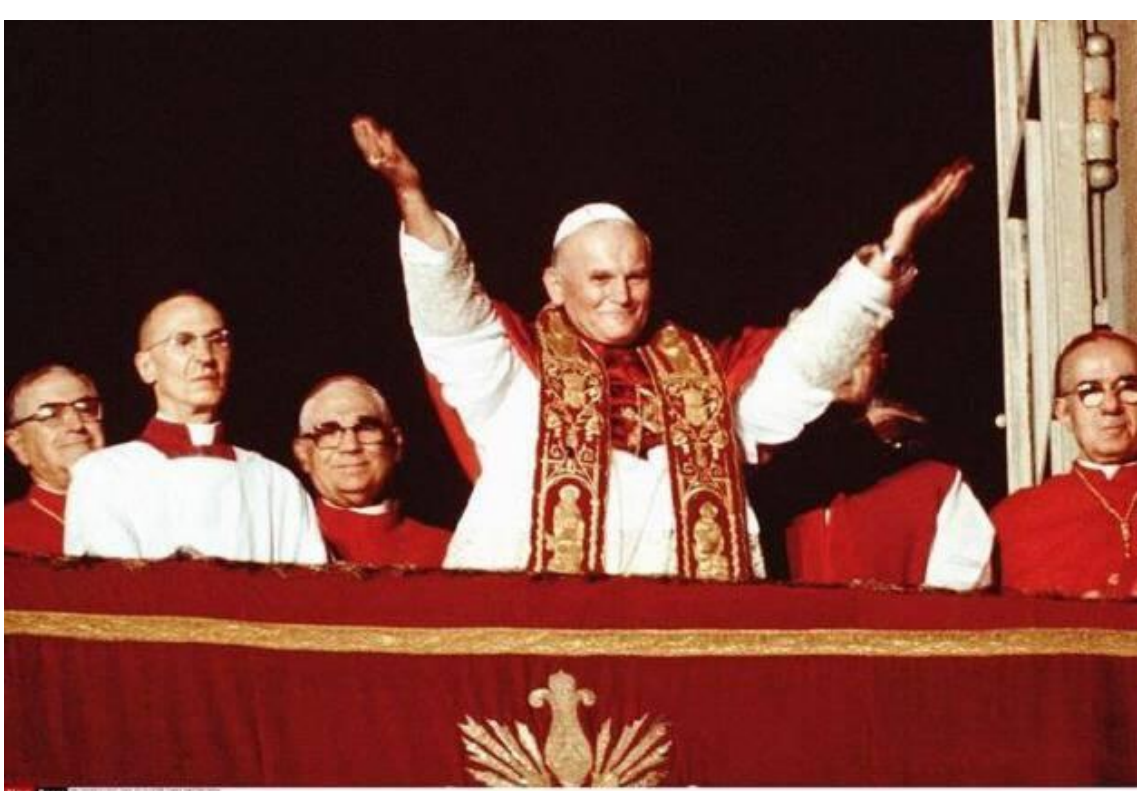
W 1942 r. Karol Wojtyła wstąpił do konspiracyjnego Seminarium Duchownego w Krakowie, studiując równocześnie filozofię na tajnym Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przez kilka miesięcy, do dnia zajęcia Krakowa przez Armię Radziecką, ukrywał się wraz z kolegami w pałacu metropolity krakowskiego kardynała Stefana Sapiehy. Po ukończeniu studiów teologicznych, otrzymał święcenia kapłańskie. Następnie przez dwa lata kontynuował studia filozoficzne w Rzymie. Przebywał również we Francji, Belgii i Holandii, prowadząc pracę duszpasterską wśród Polonii. Utrzymywał przy tym żywe kontakty z ruchem Robotnicza Młodzież Chrześcijańska. Po powrocie do kraju został wikariuszem w parafii Niegowic w pow. bocheńskim (1948), a następnie w parafii św. Floriana w Krakowie (1949).

En 1942, Karol Wojtyła est entré au Séminaire théologique clandestin de Cracovie, tout en étudiant la philosophie à la faculté secrète de théologie de l'Université Jagellonne. Pendant plusieurs mois, jusqu'à l'occupation de Cracovie par l'armée soviétique, il s'est caché avec des amis dans le palais de l'archevêque de Cracovie, le cardinal Stefan Sapieha. Après avoir terminé ses études théologiques, il a été ordonné prêtre. Puis il a poursuivi ses études philosophiques à Rome pendant deux ans. Il a également séjourné en France, en Belgique et aux Pays-Bas, effectuant un travail pastoral au sein de la communauté polonaise. En même temps, il était en contact étroit avec le Mouvement Chrétien des Jeunes Travailleurs. De retour en Pologne, il est devenu vicaire de la paroisse de Niegowic dans le district de Bochnia (1948), puis dans la paroisse de St. Florian à Cracovie (1949).

W 1954 r. rozpoczął pracę na Wydziale Filozoficznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego jako kierownik Katedry i Zakładu Etyki. Wykładał tam do 1978 r. W roku 1958 Papież Pius XII mianował go biskupem tytularnym - biskupem pomocniczym archidiecezji krakowskiej. Mając 38 lat Karol Wojtyła został najmłodszym członkiem Episkopatu Polski. W latach 1962-1965 aktywnie uczestniczył w pracach II Soboru Watykańskiego. Rok później został mianowany przez papieża Pawła VI arcybiskupem metropolitą krakowskim, a w roku 1967 otrzymał kapelusze kardynalski. Od 1969 r. przez wiele lat pełnił w Episkopacie Polski funkcję wiceprzewodniczącego Konferencji Episkopatu, przewodniczącego Komisji Rady Naukowej Episkopatu i wielu innych. Równocześnie był członkiem watykańskich Kongregacji ds. Kościołów Wschodnich, ds. duchowieństwa i ds. Kultu Bożego.

En 1954, il a commencé à travailler à la Faculté de philosophie de l'Université catholique de Lublin en tant que chef de la chaire et du département d'éthique. Il y a donné des conférences jusqu'en 1978. En 1958, le pape Pie XII l'a nommé évêque titulaire - évêque auxiliaire de l'archidiocèse de Cracovie. À l'âge de 38 ans, Karol Wojtyła est devenu le plus jeune membre de l'épiscopat polonais. Dans les années 1962-1965, il a participé activement aux travaux du Concile Vatican II. Un an plus tard, il a été nommé archevêque métropolitain de Cracovie par le pape Paul VI et, en 1967, il a reçu un chapeau de cardinal. À partir de 1969, il a servi pendant de nombreuses années dans l'épiscopat polonais en tant que vice-président de la Conférence épiscopale, président du Conseil scientifique épiscopal, ainsi que d'autres fonctions. En même temps, il était membre de la Congrégation du Vatican pour les Églises orientales, pour le clergé et pour le culte divin.

Jan Paweł II Papież - Jean Paul II le Pape

16 października 1978 r. 111-osobowe konklawe wybrało 58-letniego kardynała Karola Wojtyłę na papieża - 264. z kolei zwierzchnika Kościoła katolickiego. O godzinie 18.45 kardynał Pericle Felici ogłosił wybór nowego papieża: "Annuntio vobis gaudium magnum: habemus Papam". Papież przybrał imię Jan Paweł II. Po raz pierwszy od 456 lat Kościół miał papieża, który nie był Włochem.

Le 16 octobre 1978, un conclave de 111 cardinaux a élu pape le cardinal Karol Wojtyła, 58 ans - le 264e chef de l'Église catholique. A 18h45, le cardinal Pericle Felici a annoncé l'élection d'un nouveau pape: "Annuntio vobis gaudium magnum: habemus Papam". Le Pape a pris le nom de Jean-Paul II. Pour la première fois en 456 ans, l'Église avait un pape qui n'était pas italien.

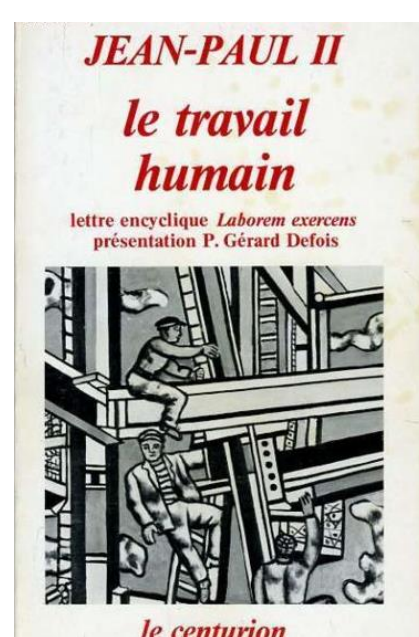
2-10 czerwca 1979 r. - papież odbył pierwszą podróż do Polski, gdzie w Warszawie wygłosił historyczne słowa: „I wołam, ja, syn polskiej ziemi, a zarazem ja, Jan Paweł II, papież, wołam z całej głębi tego tysiąclecia, wołam w przeddzień Święta Zesłania, wołam wraz z wami wszystkimi: niech zstąpi Duch Twój! Niech zstąpi i odnowi oblicze ziemi. Tej ziemi!”. Te słowa stały się początkiem rewolucji Solidarności. W spotkaniach z Papieżem wzięło udział ok. 10 mln Polaków.

Du 2 au 10 juin 1979 - le pape a fait son premier voyage en Pologne, où à Varsovie il a prononcé les mots historiques: "Et je crie, moi, le fils de la terre polonaise, et en même temps moi, Jean-Paul II, le Pape, je crie du fond de ce millénaire, je crie à la veille de la Pentecôte, je crie avec vous tous: Que descende Ton Esprit! Qu'il descende et renouvelle la face de la terre. Cette terre!" Ces mots sont devenus le début de la révolution de Solidarnosc. Environ 10 millions de Polonais ont participé aux rencontres avec le Pape.

Nauka Jana Pawła II wywarła ogromny wpływ na polskie społeczeństwo i stała się zalążkiem przemiany moralnej oraz duchowej, która doprowadziła do powstania Solidarności, a w konsekwencji do upadku komunistycznego reżimu i Związku Radzieckiego. Pod wpływem przemian w Polsce i krajach Europy Wschodniej upadł mur berliński i załamała się żelazna kurtyna.

Les enseignements de Jean-Paul II ont eu un impact énorme sur la société polonaise et sont devenus le germe d'un changement moral et spirituel qui a conduit à la création du syndicat Solidarité, et par conséquent à la chute du régime communiste et de l'Union soviétique. Sous l'influence des changements en Pologne et dans les pays d'Europe de l'Est, le mur de Berlin est tombé et le rideau de fer s'est effondré.

W latach 1980-1981 Jan Paweł II opublikował dwie ważne encykliki: Dives in Misericordia (o Bożym Miłosierdziu) oraz Laborem Exercens (o pracy ludzkiej). Łącznie, polski papież opublikował 14 encyklik i ponad 40 listów apostolskich.

En 1980-1981, Jean-Paul II a publié deux encycliques importantes: Dives in Misericordia (sur la miséricorde de Dieu) et Laborem Exercens (sur le travail humain). Au total, le pape polonais a publié 14 encycliques et plus de 40 lettres apostoliques.

13 maja 1981 r. - godz. 17.19, plac św. Piotra: turecki zamachowiec Ali Ağca usiłował zabić papieża. Ojciec Święty trafiony został trzema kulami: w prawe ramię, w lewą dłoń i w brzuch.

13 mai 1981, à 17h19, Place St. Pierre: le terroriste turc Ali Ağca a tenté de tuer le pape. Le Saint-Père a reçu trois balles: à l'épaule droite, à la main gauche et à l'estomac.

Jan Paweł II był inicjatorem Światowych Dni Młodzieży. Przewodniczył im dziewięć razy. Wzywał: „Macie być ludźmi czyniącymi pokój, a zatem zaangażowanymi w budowę społeczeństwa coraz bardziej braterskiego” - wskazywał. Bolało go to, że rodzina jest przedmiotem stałych ataków. „Nie lekajcie się. Wynik bitwy o życie jest już przesądzony, choć nadal trzeba walczyć z przeważającymi siłami i wiele cierpieć” - apelował. "Biada wam, jeśli nie zdołacie obronić życia".

Jean-Paul II a été l'initiateur des Journées Mondiales de la Jeunesse. Il les a présidés neuf fois. Il disait: « Vous devez être des artisans de paix, et donc engagés à construire une société toujours plus fraternelle. » Il souffrait à l'idée que la famille soit constamment attaquée. "N'ayez pas peur. Le résultat de la bataille pour la vie est déjà scellé, même si l'on doit encore se battre avec des forces écrasantes et souffrir beaucoup", lançait-il. "Malheur à vous si vous ne parvenez pas à sauver la vie."

Janowi Pawłowi II szczególnie zależało na tym, by Europa zachowała swoje chrześcijańskie korzenie (11.12.2003): „Struktury społeczne, polityczne i gospodarcze mają z pewnością wielkie znaczenie dla jedności Europy, ale nigdy nie należy lekceważyć aspektów humanistycznych i duchowych. Dziś Europa musi koniecznie strzec swojego dziedzictwa wartości i uznać, że to przede wszystkim chrześcijaństwo było siłą zdolną do ich promowania, pogodzenia i umiacniania”.

Jean Paul II tenait particulièrement à ce que l'Europe garde ses racines chrétiennes (11.12.2003): «Les structures sociales, politiques et économiques revêtent certainement une grande importance pour l'unité de l'Europe, mais les aspects humanistes et spirituels, ne doivent en aucun cas être négligés. Il est indispensable que l'Europe d'aujourd'hui sauvegarde son patrimoine de valeurs et reconnaisse ce qu'est avant tout le christianisme qui a été la force capable de les promouvoir, de les concilier et de les consolider.»

Jan Paweł II zmarł 2 kwietnia 2005 roku po ciężkiej chorobie. W uroczystościach pogrzebowych, wzięło udział około miliona wiernych i dwieście oficjalnych delegacji. W czasie mszy wierni wznosili okrzyki: "Natychniast święty!", wyrażając pragnienie szybkiej kanonizacji Jana Pawła II. Kanonizacja ta odbyła się 27 kwietnia 2014 w Watykanie na Placu Świętego Piotra, w czasie Mszy św., podczas której dwaj błogosławieni papieże – Jan XXIII oraz Jan Paweł II – zostali ogłoszeni świętymi Kościoła katolickiego.

Jean-Paul II est décédé le 2 avril 2005 des suites d'une grave maladie. Environ un million de croyants et deux cents délégations officielles ont assisté aux cérémonies funéraires. Pendant la messe, les fidèles ont crié: « Saint immédiatement! », exprimant leur désir d'une canonisation rapide de Jean-Paul II. Cette canonisation a eu lieu le 27 avril 2014 au Vatican, à la place Saint-Pierre, lors de la Sainte Messe, au cours de laquelle deux papes bienheureux - Jean XXIII et Jean-Paul II - ont été proclamés saints de l'Église catholique.

Jan Paweł II to papież-rekordzista. Odbył 104 zagraniczne podróże apostolskie (poza Włochy) odwiedzając 129 narodów. Odbył 146 podróży na terytorium Włoch (poza Rzym i Castel Gandolfo), 748 wizyt w Rzymie i diecezji rzymskiej oraz w Castel Gandolfo. Opublikował liczne dokumenty. A to: 14 encyklik, 14 adhortacji apostolskich, 11 konstytucji apostolskich, 45 listów apostolskich, 31 Motu Proprio, czyli listów papieskich o charakterze dekretu. W czasie podróży apostolskich wygłosił 3288 planowanych wcześniej przemówień i wiele, niezarejestrowanych rozmów z wiernymi. Odbywał spotkania i audyencje z różnymi ludźmi. Oficjalnych i nieoficjalnych spotkań Jana Pawła II z głowami państw i premierami odnotowano ponad 1600. Audyencji generalnych z Jego udziałem było 1164. Brało w nich udział ponad 17, 5 mln ludzi z całego świata.

Jean-Paul II est un détenteur de records. Il a effectué 104 voyages apostoliques à l'étranger (hors d'Italie) en visitant 129 nations. Il a effectué 146 visites en Italie (en dehors de Rome et Castel Gandolfo), 748 visites à Rome et au diocèse de Rome et à Castel Gandolfo. Il a publié de nombreux documents. Ce sont: 14 encycliques, 14 exhortations apostoliques, 11 constitutions apostoliques, 45 lettres apostoliques, 31 Motu Proprio, c'est-à-dire des lettres papales ayant le caractère d'un décret. Au cours de ses voyages apostoliques, il a prononcé 3'288 discours déjà planifiés et de nombreuses conversations non enregistrées avec les fidèles. Il a eu des réunions et des audiences avec diverses personnes. Il y a eu plus de 1'600 réunions officielles et non officielles de Jean-Paul II avec des chefs d'État et des premiers ministres, 1'164 audiences générales pour 17,5 millions de personnes du monde entier avec sa participation.

